

Sprejem pionirjev v ZSMS

Najmlajši mladinci so že med nami

Pionirka ali pionir postane član ZSMS v sedmem razredu osnovne šole. Vključevanje v Zvezo socialistične mladine Slovenije je prostovoljno. V tej organizaciji mladinec izraža in uresničuje svoje interese, potrebe, samoupravne in politične pravice ter dolžnosti, ne glede na narodnost, družbeni položaj, interese, svetovnonazorske in druge razlike.

Letos je bilo v naši občini sprejetih v Zvezo socialistične mladine Slovenije okrog 1.200 pionirjev. To je seveda le kvantitativni podatek, ki ne pomeni nič drugega kot to, da se je število članov te družbenopolitične organizacije v naši občini povečalo za toliko članov. Kvantitativni podatek zato, ker članstvo v ZSMS samo po sebi ne pomeni tudi aktivnega delovanja v tej družbenopolitični organizaciji. Za slednje je pač treba vložiti veliko več truda in naporov.

Novopečenega člana mladinske organizacije (in ne samo tega), je treba ustrezno pritegniti k delu, ustrezen pa je prav gotovo le tisti način in tista sredstva, ki so temu mlademu človeku najbolj blizu, ki so mu lastna. Marsikje se v svoji samozadovoljnosti ali pa morda nepremišljenosti in po liniji najmanjšega odpora zadovoljimo z bolj ali manj pompoznim sprejemom v ZSMS in pri tem sploh ne razmišljamo, da je to le prvi korak na poti k cilju, korak, ki resda v svoji enkratnosti ostane vsakemu v spominu, to pa je tudi vse. Najmlajšim mladincem, ki z negotovimi koraki stopajo v nov svet spoznanj, ki jim ga nudi ZSMS, moramo podati roko, na katero se bodo v vsakem trenutku negotovosti, s katero se srečujejo vsi začetniki, lahko oprijeli. Tako ne bodo izgubili želje in volje do dela v ZSMS že na prvem koraku. Vsebinska in oblika dela v ZSMS pa mora biti takšna, da v njej najmlajši in tudi ostali člani sebe ne bodo samo iskali, ampak se tudi našli.

Ingriđ Bakšc

Pogovor
z Albertom Avguštinčičem —
dobitnikom Zlatega znaka ZSMS

„ZSM. ni komunalno podjetje!“

Kolikokrat je že v pogovoru o delovanju ZSMS naneslo na temo, da je mladim za kvalitetno in uspešno delo potrebna pomoč starejših, izkušenih ljudi. Toda ta pomoč ne bi smela biti le pokroviteljski, paternalistični odnos, češ, vi ste še mladi, zeleni, nezkušeni in poslušajte in sledite nam starejšim, mi že vemo, kaj je za vas dobro in kaj ne. Takšen odnos običajno doseže ravno nasprotni učinek — odpor pri mladem človeku, ki se počuti zvezanega in nesposobnega karkoli storiti po lastni presoji in nagnjenju.

Albert Avguštinčič, naš sogovornik, je že dvanajst let mentor ZSMS. Toda takšen mentor, ki ne vsiljuje za vsako ceno svojega pričanja, ampak dopušča demokratičen dialog, odstopanja in alternative.

»Albert, ti si letošnji dobitnik Zlatega znaka ZSMS za svoje mentorsko delo. Kaj pomeni zate to priznanje in kaj ti pomeni tako dolga doba mentorstva?«

»Priznanje kot priznanje meni nič ne pomeni. Zame je pravo priznanje vsako delo z mladimi, ki pripelje do uresničitve, do spremembe. Zame je praksa priznanje. Z mladimi je zelo prijetno delati. Odkriti so, iskreni, enostavni, zaupajo mi. Tudi jaz sem do njih takšen in lahko povem, da je ravno delo z mladimi v mnogočem spremenilo tudi mene in moje življenje.«

Da ima Albert mlade rad, govori tudi podatek, da me na pogovor ni pripeljal v katero od učilnic na bivši gimnaziji Ivana Cankarja, kjer uči, ampak tja, kjer se mladi zbirajo, v Medex. In imel je prav, saj se je okrog naju zbrala kopica mladih. Prav prijetno jih je bilo opazovati, ko so klepetali.

»Mentorsko delo je danes slabo cenjeno«, je nadaljeval. »Že dvanajst let delam kot mentor, toda žalosten podatek je, da nimam naslednika, tako da bo najbrž, ko odidem, ostala praznina. Kadrova za takšno delo niso nikoli iskali, kaj šele, da bi jih usposabljali. To ni prav spodbudno.«

»Nikakor ne. Kaj pa misliš o problemih, s katerimi se sooča ZSMS? nezainteresiranost, kadrovski problemi? Na kakšen način bi se to dalo rešiti?«

»Ti problemi izhajajo iz načina dela ZSMS, ki je forumsko. Dokler bo ZSMS le politična organizacija, ki obstaja sama zaradi sebe in ne bo prisluhnila interesom mladih, baze, dokler ne bo izražala njihovih konkretnih problemov, se bo s temi težavami soočala, še vedno bo le formalnost. Vzrok za vse te težave je najbrž tudi sama ceremonija sprejemanja pi-

onirjev v ZSMS, ki je masovno. V ZSMS sprejememo vsakogar, če je pripravljen delati ali pa ne. Seveda je velika večina teh drugih. Vprašanje je tudi, koliko mladih sploh čuti, da ZSMS izraža in predstavlja njihove interese.«

»Ali se ti ne zdi, da je v zadnjem času opaziti kvalitete premike v delu ZSMS. Pri tem mislim na organizacijo koncertov skupin, ki jih mladi radi poslušajo. Zdi se mi, da se na ta način ZSMS skuša približati bazi.«

»Ja, nekakšne kvalitete premike je res videti. V tej smeri bi bilo treba nadaljevati, ampak ne samo s koncerti, pač pa s približevanjem bazi tudi na drugih konkretnih področjih, kjer je mladinska problematika prisotna.«

»Kaj pa pričakuješ od kongresa ZSMS? Misliš, da bo prinesel kaj novega?«

»Kongres bi lahko prinesel marsikaj novega. Rad bi videl, da bi se nekatere stvari, o katerih se veliko govori, enkrat naglas povedale. Naj se enkrat na glas pove, da ZSMS ni nekakšno komunalno podjetje, servis za usluge. Na ZSMS se razni organi in organizacije spomnijo le takrat, ko je treba kaj očistiti ali pripraviti kakšno veselico ali ples.«

»Zakaj misliš, da se jih samo takrat spomnijo. Ali meniš, da ima ZSMS kot družbenopolitična organizacija enakopraven položaj v primerjavi z drugimi DPO?«

»Tega pa sploh ne mislim. ZSMS je do drugih DPO v povsem neenakopravnem položaju. Saj veš tisto: vi ste še mladi, zato bodite tihi; ko boste starejši in izkušeni, pa boste lahko govorili. To je treba spremeniti.«

»Tudi mladi okrog naju so bili istih misli. Razpravljali so naprej, odkrito in sproščeno. Opazovala sem, kako pri tem Albertova energija kar izžareva. Ko bi le bilo več takšnih ljudi.«

»Kako ti je uspelo, da si postal tako priljubljen med mladimi?«

»Vse to sem dosegel z odkritim pogovorom, iskrenostjo, zaupanjem v mlade, z mojim nenehnim bojem proti malomeščanski miselnosti. Zato mi mladi zaupajo.«

Vilma Prezelj

Lokalna delovna akcija

Mladina hoče delati

Od 4. do 6. junija je potekala lokalna mladinska delovna akcija Šiška 82 — na terenih Železničarskega športnega društva. Akcijo je pripravila OK ZSMS Ljubljana-Šiška, na njej pa je sodelovalo 85 brigadirjev, ki so se pripravili na republiško delovno akcijo Goričko in Bela krajina ter na zvezno delovno akcijo Zvornik.

Udeleženci lokalne delovne akcije Šiška 82, posebno tisti, ki na delovni akciji še niso bili, so tako imeli priložnost vsaj približno občutiti, kaj je to brigadirsko življenje. V teh treh dneh so brigadirji pripravili teren za štiri tenis igrišča, uredili nogometno igrišče, atletsko stezo ter vojaški poligon in poskrbeli za lepši videz okolice, z barvanjem ograje in podobnimi deli. Poleg ročnega dela pa so se brigadirji ukvarjali tudi z interesnimi dejavnostmi. Brigade so se med seboj pomerile v športnih panogah, izdali so skupni bilten, narejenih je bilo nekaj stenskih časopisov... Zvečer so brigadirji posedli okrog tabornega ognja, kulturniki pa so poskrbeli za družabni večer s kulturnim programom.

Rezultati te lokalne delovne akcije so jasen dokaz, da je to najprimernejši in najboljši način za medsebojno spoznavanje brigadirjev in za pripravo na republiške in zvezne akcije, zato bo priprava takšnih lokalnih akcij postala vsakoletna praksa.

Tone Krušič